

Sammlung

29. 37
GRATULATIONES

In

*Gratiam & honorem, eruditionis, pietatis, huma-
nitatis-que laude præstantis, Iuvenis-viri*

Dn. GABRIELIS DOVII

Surbruccensis Saxonis,

Cum illi Magisterij Philosophici honor tribueretur,

WITTEBERGÆ

sub

MAGNIFICO RECTORE,

Dn. AMBROSIO RHODIO, MEDICINÆ

Doctore, & Mathematicum superiorum Pro-
fessore publico;

à

Spectabili, clarissimo atque excellentissimo Viro

Dn. M. ERASMO SCHMIDT, GRÆCÆ

linguæ & Mathem: Inferior: Professore publico,
p. t. Collegij Philosophici Decano.

*VIII. Aprilis, Anno 215070vías 1617. qui Luthe-
ranis, Deo adjuvante, primus annus Jubilæus;*

Scriptæ à Patrueli, Contubernalibus & amicis.

WITTEBERGÆ,

Typis Johannis Gormanni, Anno 1617.

GRATULATIONES

Gratum & honorarium eruditionis & virtutis, quibus

Dr. GABRIELIS DOVII

Subpræcentis Saxonis,

Com. Mag. & Phil. Prof. & Librarius trierensis.

WITTEBERGÆ

MAGNifico RECTORI,

Dr. AMBROSIO RHODIO, MEDICINÆ

Doctori & Mathematici Professori Pro

Refores publicæ

Gratias agere & commendationem Pro

Dr. M. E. KASIMO SCHMIDT, GRÆCÆ

linguæ & Mathematicæ Professori publico

in Collegio Philosophici Decano.

Vill. Aprilis, Anno 1617. qui subbe-

mas, die septima, post octavam Johannis

Scriptæ à Patre, Contubernibus & amicis.

WITTEBERGÆ.

Typis Johannis Gormanii Anno 1617.

1617

I.

Silicet Aonijs Ludis quod victor abisti,
 Virtutis testes laurea ferta geris.
 Sed quod, iussa Dei docens, nunc, concutis instar
 Fulminis, En! præ te, nomine fers Gabriel.
 Hinc quoq; splendidior veniet tibi laurea, quando
 Præmia distribuet digna Jehova pijs.
 amoris ergò F.

Johannes Michap. t. Pastor Altendannensis.

II.

Κἦν σοι ἔλιξ ὁ χρόνος, Γαβριήλ ψίλλε, ἐγλύθει ἔρπει
 Ὀφρα, γεραίρωσιν σε ὁμοφθέγγω τινὶ μύθῳ
 Φοῖβος ἀναξ, κῆραί τε διός, καὶ παῖδας Ἀθήνη
 Μυσιπόλον σοφίης χρόνιον θεράποντα ὄτρην ἔχον
 Ἐνδοξον μέλλουσιν ὑπότροπον οἴκαδε βαίνειν.
 Τῆ μέχρ' ἀρροτρεύων σπόρον ὀμπνιον αὐλακ' ἔνηψας
 Νῦν σάχυν ἀμήσεις ἄρωη σε Φανηφόρος ἀνὴρ.
 Χάρματα γῆν σοι ἀγάλληται πολυδαίδαλον ἦτορ
 Ὄουασι θεγγομένοισι δεδεγμένω ἠδάδα φωνήν
 Τῆ Σμιδίοιο σοφῆ δόντ' πολυφειγέα ἡμῆν.
 Χρῖσός αἰεὶ δῶη ἔχέμεν παλιναυξέα ἡμῆν.

T. H. Stud.

Αὐτοχρῆδιασι

*M. Paulus Colerus, Scholæ opidanae VViteberg.
 ludimoderator.*

III.

ET quod fecissem pro me; nunc expetis à me:
 Non peteres: Caperes. Quando petis, capias

A 2

Jure

Jure simul duplici; sed simplò schemate: syrma
 Odi enim penitò pectore verbi fluum.
 COS honor est: FERRUM cursura flagrantior ævi
 Vernantis: ferrum volve, revolve: nitet.
 Tempora honore nitent GABRIEL tua culta recente
 Tempora veris acu picta in amore vigent,
 ISTE dies tuus est. Satis est: tu cætera dicas:
 Nil addo; præquàm, fac sit ut ISTE DEI
 IPSE Deus faxit consumans omnia, ut almò
 Flore magisterij germina fructus eant.
 Tempora Veris eant tibi talia sæpius orbe
 & gratum culmen tempora honoris alat.
 Donec procedant ex cœlo tempora veris
 Æterni absq; omni temporis articulò
 Tempora ubi æthereo tua opacabuntur honore;
 Cætera dicamus tum, quum in amore dies
 Absq; die absq, simul nocte æternabitur; & quum
 Tempora florebut; tempora floris erunt.
 VIVE vige Sophicò GABRIEL jam mactus honore
 COELI mactandus munere VIVE Deo.

Συγχαρμοσύνης ἔνεκα
 F.

M. Andreas Groshenning.

IV.

Divite mensura ceu reges præmia solvunt
 Palma quibus Martis debita laude fuit:
 Sic quoq; Latona genitus victrice corona
 Victores donat, Castalidumq; cohors.
 Quos jurat Aonias caput exeruisse per artes,
 Thespiadumq; choris imposuisse manus.
 Miles in Aonijs sudasti fortiter armis,
 Pro signis fixo stans pede, amice, tuis
 Otia vicisti duros subeundo labores,
 Otia Diræis exitiosa choris.

Ingenua

Ingenua totum posuisti tempus in arte
 Classica Thespiadum prosperiora sequens.
 Te patris integritas commendat, & ardua virtus
 Ingenium, candor, relligiosa fides.
 Ergo tibi, cultor Phœbi, spectate Magister
 Cingit Apollinea fronde Thalia caput.
 Emerito laudis nunc insignitus honore,
 Calce tenens metam, præmia justa geris.
 Gratulor unde tibi de claro lætus honore
 Et tibi dextre fidere flabra precor.
 Impiger inceptum Phœbi decurre laborem,
 Daq; volans cymbæ, turgida, vela tuæ.
 Donec completis humani finibus ævi,
 Æthereæ subeas templa reclusa domus.
 Votis quod superest paucis explere licebit,
 Quæ faciat summus pondus habere DEUS:
 Vive diu, nec parce tuos exponere siclos:
 Restituet sumptus bella puella tibi.
 Crescas ad summum tecum sapientia crescat:
 Errores tenerum nec maculent animum.
 Salvus Cumæos vivas, mi FRATER, ad annos,
 Nec videas unquam, quæ sit iniqua, diem.
 Sed cum lassus eris tua molliter ossa quiescant,
 Et scandat rutili mens pia castra poli.
 In sinceræ amicitiaë tesseram adjecit
 hæc paucula

Johannes VVerdenius Brunsvviga Saxo. Philos. & Theol. Stud.

V.

GAbriel Aonidum decus, atq; secunda sororum
 Fama, & constanti juncte favore mihi.
 Jamdudum fore, præfagi, te Marte Magistrum
 Illo, cujus tu strenuitate cales.
 Et quia præsenſi: tibi divinator aperti
 Esto operis, factò dum mea dicta probas.
 Rem quia acu tetigi, tanto mihi gratior exſto,
 Quantò tu Laurum dignius ipse capis.

A 3

Hæc

Hac ratione tibi grator, titulosq; recentes
Luce Magister I profore, adoro sacri.

F. Witteberga

Georgius Christophorus Vuernerus Noribergensis.

VI.

CEU sequitur turbam clangentem miles in armis
Nescius eventus per mille pericula vitæ!
Hoste sed evicto ducit celebratq; triumphos:
Sic quoque sub Christo qui nunc duce signa tuentur,
Et quibus æterni curæ sunt Numinis ARTES,
Mente decet firmâ varios sufferre labores,
Ac quasi per spinas, quæ nil nisi lædere possunt.
Sic GABRIEL DOVI curarum semina pelle,
Currere, quo possunt studiorum ponere honores.
Nam tibi adhuc puero dum prima accresceret ætas
Nocte dieq; statim invigilasti sedulo Musis,
Et quia doctrinæ studijs imbutus honestis,
Nunc comes ibit honos virtuti & tempora cinget.
E merito Laurus nunquam moritura MAGISTRO;
Jam tibi de fulva præstans datur annulus auro.
Ergo gradum Sophiæ dum jam conscenderis amplum;
Supplicibus tecum votis, precibusq; supremum
Oro DEUM, cujus nutu quæcundq; reguntur,
Ut regat ipse suis Zephyris tua vela secundis.

Suo amico fraterno faciebat

Conradus Dikius Æglâ-Saxo SS. Th. Studiosus.

Anno 1617.

VII.

Nobilis ecce tuam mentem sententia cœpit,
Quarere nil, præter magnum & memorabile nomen.
Hinc noctesq; diesq; bonis conamine miro
Attribuens Sophiæ studijs, adscendere montes
Pieridum celsos sudasti, & reddere mentem,
Insigni virtute probis ac moribus inde
Conspicuum: cursum cœli, solisq; labores

Astro.

Astrorumq; situs solers lustrare vicesq;
Non postrema fuit tibi cura: hinc gloria surgit,
Virtutemq; adeo justè comitantur Honores:
En, DOVI, summus rerum moderator, JOVA,
Nunc tibi pro vigili studio duroq; labore
Optatum confert nomen titulumq; MAGISTRI,
Nunc mitræ vertex insignis honore triumphat,
Nunc turgens auro digitus radiante superbit.
Propterea, ut par est, benè parto grator Honori,
Hic pro fit, voveo; capiat Respublica fructum
Inde: DEUS laudem, PATRIÆ decus inde redundet.

*merito atq; ex debito
adjiciebat*

Andreas Heuffler Alumn. El. Sax.

IIX.

Ε Π Ι Ξ Α Ρ Μ Α :

VT victor, viridi rediens præcinctus oliva
Tempora, perlata jactans sua pectora fronte,
Insigni titulo, summoq; augetur honore,
Atq; labore refert exhausto plurima dona:
Sicut militibus, qui signa cruenta sequuntur,
Bellonæ Comitibus, tribuuntur præmia, densi
Hostes cum data verterunt vestigia tergo:
Sic illi, dulcem potum qui Thespios undæ
Assiduè potant, Musarum munera grata
Accipiunt, Clarius quæ sponte propinat Apollo.
Sic te jure manent doctarum dona sororum
Aonidum, tibi dignus honos & gloria Phœbi
Fertur, Parnassi montis juga celsa tenentis.
Scilicet ob summos conatus atq; labores,
Quos suscepisti teneræ sub flore juventæ,
Quæsq; fuit tibi cura novem conscendere templæ.

En

En tibi nunc Phœbus meritos decernit honores,
Tempora puniceâ cingens redimita tiarâ,
Annelloq; tuos ornat digitos pretioso.
Ergo tuos totâ (quos provocat ore benignus
Lucifer aurato, quibus alta cacumina cœli,
Et spaciola feris celsi fastigia mundi)
Mente tibi meritò, patruelis, grator honores
Insignes, tituliq; *veógrg* nomina faulta:
Et precor, ut tantis, ceu nactus, laudibus ornes
Spartam, cœlestis postquam plantaria campi
Demandata tibi studio regis, excolis, omni:
Comprecor, ut Pylios videas feliciter annos.

Honoris amorisq; testandi ergò

civeψίω suo carissimo:

Andreas Dovius Æglensis Saxo fudit & dedicavit.

IX.

NEc te pœniteat calamo trivisse labellum,
Haftenus, iccirco nobile nomen habes.
Nobile nomen habes, multo sudore paratum,
Et duplici meritò jure Magister habes.
Non tantum SOPHIÆ docto de fonte potâsti
Dulce merum, porro Qui mihi es alter ego
Maxima cura tibi est scrutari nocte dieq;
Salvifici verbi dogmata. Magnus eris.
Magnus eris? pergas, melius tu nominis augmen-
Cernes: quo pulcro, pulcrius esse nequit.
Gratulor ergo tibi doctrinâ clare Magister
Ipse gradum Sophiæ pectore, & inde precor
Hoc decus in laudem Patriæ producere possis
Et per te crescant templa Scholæq; DEI.

————— O Animi sint rata vota mei!

Amicitiae ergò scribeb.

Henricus Rochtingius Oldenburgâ-Frisius.

F I N I S.

99 A 6908

ULB Halle 3
002 927 25X

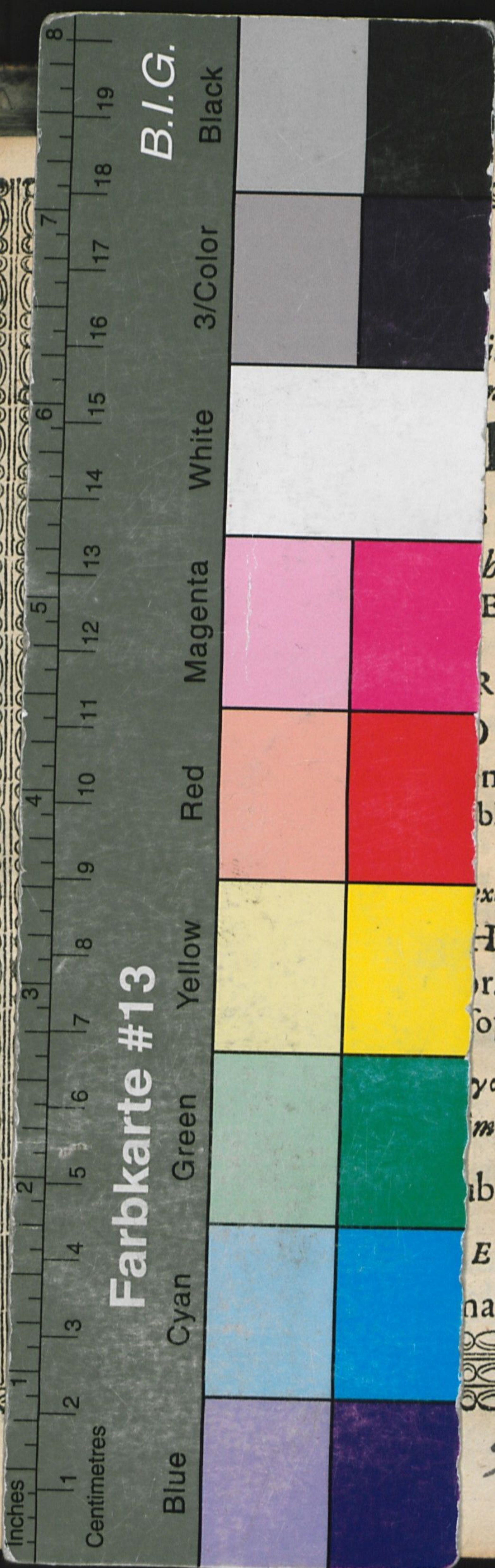
JK

Retro 1

V. 17

TIONES

*itionis, pietatis, huma-
ntis, Iuvenis-viri*

LIS DOVII

Saxonis,
bici honor tribueretur,
E R G Æ

RECTORE,
DIO, MEDICINÆ
m superiorum Pro
blico;

Excellentissimo Viro
HMIDT, GRÆCÆ
r: Professore publico,
ophici Decano.

*rovias 1617. qui Luthe-
mus annus Jubileus;*
ibernalibus & amicis.

E R G Æ,
nanni, Anno 1617.

XXVII